

Tóth Kinga

Ideje van

összeteszem a kezem amikor a tiéd
is megérkezik beharangoznak
ez az az idő ami eléri szomszédot
eléri a távoli ismerőst az állatokat
és a veteményes kertet
vannak akik kevesebb buborékot
fújnak ma be felhabosodnak
az ő kilégzésük érkezik másokhoz
vannak akik kapaszkodnak kinyitják
akár a tilos ablakokat az elengedőknek
boltíves erkélyeken tobozokon fütyülnek
a madarak vattával köröznek a harangtálverők
maradunk a földben a növényben a gyerek-
szájban saját magunkban a szeretet idején

Szőnyeg

mellkasomban az oroslán
felkaromra a pávák hoznak tollakat
felkaromról adok tollat a pávára
hajamat a vízbe engedem hullámnak
ruhámmal takarom le ha ég az erdő
beleemelkedem a vízbe gyomlálom
a földet és kieresztem a levegőt
ha beborítaná a piszok a gáz
a füstölés naponta kétszer tudjuk ezt mind
ez a háromlépcsős szerelés bőrömet
a levélnek adom oxigént csinálom a pergamenből
szőnyeget rojtlok a régít szét az újat fel
és össze azon mehetünk a szőnyeg felemelkedik
a talpammal ha el tudod hinni
kék lesz a bőrünk csúszós finom eresztő eljohatsz
elindulhatsz ráléphetsz erre az anyagra
amit fontunk a hajtincsed az egyik rojt
összegabalyodott az enyémmel amit levágtál,
de a rojtokat leszerelhetjük lehet saját
eszközöd az álmod úgyis a tied
te úgyis az álomé én repülök